

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/129/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010225
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010225.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. marca 2012 prejednal odvolanie obžalovaného

D. I.

nar. XX.XX.XXXX v G., okr. Z., trvale bytom Z. č. XXX, okr. Z.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/75/2011-151 zo dňa 11.10.2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Citovaným rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi bol obžalovaný D. I. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona 224/2010 Z.z. (ďalej len Tr. zák.), pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry X. D., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P/41/2009 z 17.04.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.04.2009, bol zaviazaný platiť matke dcéry C. výživné 55 € mesačne, a to do 15.-teho dňa v mesiaci, túto povinnosť v Z. úmyselne neplnil od 25.08.2009 do 11.10.2011, hoci mal a má príjem z brigád, od 01.04.2009 je síce evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak v žiadosti o zaevidovanie prejavil záujem len o prácu murára - obkladača a baníka, pričom sa nezaujímal o iné voľné pracovné miesta, hoci ich úrad práce mal v ponuke, bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pre nespoluprácu, od septembra 2009 do marca 2010 zaplatil C. D. 250 € a od 10.05.2010 k dnešnému dňu zaplatil X. D. 920 €, čím zostal na výživnom dlhovať C. D. za obdobie od 25.08.2009 do 10.05.2010 190 € a X. D. za obdobie od 10.05.2010 k dnešnému dňu 620 €, pričom čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 3T/170/2009-77 z 14.07.2009, právoplatným 03.09.2009, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní a smerovalo proti výrokom o vine, ako aj treste.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní navrhla podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko uložený trest je primeraný a rozsudok súdu prvého stupňa považuje za dôvodný a zákonný.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania mal preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd sa po preskúmaní dôkaznej situácie s týmto stotožnil. Na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré aj správne vyhodnotil a to tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Obžalovaný na svoju obranu uvádzal, že nevedel, že má platiť výživné, pretože sa domnieval, že dcéra mala 18 rokov, ukončila školu a v štúdiu nepokračuje. Zo spáchania trestnej činnosti je usvedčovaný výpoveďou svedkyne C. D., O. D., ako aj listinnými dôkazmi založenými v trestnom spise. Z výpovede poškodenej C. D. vyplýva, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť voči dcére od 25.08.2009 neplnil a od augusta 2009 do konca marca 2010 zaslal spolu len 250 €, pričom za obdobie od 25.08.2009 do 10.05.2010 jej zostal dlhovať na výživnom 190 € a X. D. za obdobie od 10.05.2010 k dnešnému dňu 620 €. Dcéra navštevovala Z. učilište, ktoré ukončila dňa 18.06.2010, následne hneď bola prijatá na dvojročné maturitné štúdium na tej istej škole. Brat jej spomínal, že sa stretol s obžalovaným, ktorému mal povedať, že dcéra pokračuje v ďalšom štúdiu. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok O. D.. Z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P/41/2009 vyplýva, že obžalovaný bol povinný prispievať na výživu dcéry X. sumou 55 €. Čo sa týka obrany obžalovaného, že nevedel, že má platiť výživné a že sa domnieval, že dcéra mala 18 rokov a že v štúdiu nepokračuje, táto sa javí aj odvolaciemu súdu ako účelová a bola vyvrátená výpoveďami svedkov C. D. a O. D.. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil.

Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení žalovaného skutku, keď konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený.

Ani v postupe súdu prvého stupňa pri určovaní druhu a výmery trestu nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by odôvodňovali prípadné zrušenie napadnutého rozsudku tak, ako sa toho domáhal obžalovaný. Správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. O osobe obžalovaného mal súd zistené, že bol jedenkrát postihnutý v priestupkovom konaní Mestskou políciou Prievidza v roku 2010 za priestupok proti verejnému poriadku. Bol v posledných 10 rokoch dvakrát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/412/00 z 01.08.2001 pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 5 Tr. zák. a iné, bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, z ktorého bol podmienene prepustený 11.12.2003, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/170/09 pre prečin podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, 2 mesiace, t.j. do 03.11.2011. Obžalovanému priťažovalo v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol pre trestný čin odsúdený, pričom poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Základná trestná sadzba podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. je v rozpätí (1-5) rokov. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti musel súd upraviť trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. tak, že zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu a takto upravená trestná sadzba je v rozpätí (28 mesiacov - 5 rokov). Keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, z dôvodu § 49 ods. 2 Tr. zák. nebolo možné použiť ustanovenie o podmienčnom odklade výkonu trestu. Preto správne súd prvého stupňa obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici, teda vo výmere 28 mesiacov. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.